

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2010

Julkaistu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2010

N:o 1234—1237

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1234	Valtioneuvoston asetus metsien kestävästä hoidosta ja käytöstä	4181
1235	Valtioneuvoston asetus maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	4191
1236	Maa- ja metsätalousministeriön asetus kameraalisen jaotuksen ja kuntajaon muuttamisesta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 2 §:n 2 momentin muuttamisesta	4195
1237	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräiden porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain mukaisten asuntolainojen viitekorosta	4196

N:o 1234

Valtioneuvoston asetus metsien kestävästä hoidosta ja käytöstä

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään metsälain (1093/1996) nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *rinnankorkeudella* 1,3 metrin korkeutta maanpinnan tasosta tai puun syntypisteestä;
- 2) *puun läpimitalla* rinnankorkeudelta kuoren päältä kohtisuorassa puun pituusakselia vasten mitattua läpimittaa;
- 3) *puun pituudella* etäisyyttä puun syntypisteestä tai maanpinnan tasosta latvan huippuun;
- 4) *valtapituudella* metsikössä hehtaarin alueella olevan sadan läpimitaltaan paksuimman puun keskipituutta;
- 5) *pohjapinta-alalla* metsikön elävien puiden rinnankorkeudelta mitattujen kuorellisten poikkileikkauspinta-alojen summaa;
- 6) *keskiläpimitalla* metsikön puiden läpi-

mittojen keskiarvoa, joka on laskettu puiden pohjapinta-aloilla painotettuna;

7) *runkoluvulla* metsikön rinnankorkeuspimitaltaan yli seitsemän senttimetriä olevien kasvatuskelpoisten puiden lukumäärää hehtaarilla; taimikossa runkolukuun lasketaan kaikki kasvatuskelpoiset taimet;

8) *täydentävillä taimilla* sellaisten puulajien kasvatuskelpoisia taimia, jotka tuottavat yleisesti markkinakelpoista puuta tai puuainesta muuhun riittävän taloudellisen tuoton antavaan erityiskäyttöön kasvupaikan olosuhteissa;

9) *Pohjois-Suomella, Väli-Suomella ja Etelä-Suomella* liitteen 2 kohdassa tarkoitettuja alueita.

2 §

Alueellinen metsäohjelma

Metsälain (1093/1996) 4 §:n 2 momentissa tarkoitettuun alueelliseen metsäohjelmaan on sisällytettävä:

1) yleiskuvaus metsien ja metsätalouden tilasta sekä kehittämistarpeista ja -tavoitteista;

2) kuvaus metsien biologisesta monimuotoisuudesta ottaen huomioon myös luonnon-suojelulain (1096/1996) nojalla muodostetut suojelualueet ja rajoitetun metsätalouksen piirissä olevat alueet;

3) puuntuotanto sekä sen kehittämistarpeet ja -tavoitteet;

4) tarpeet ja tavoitteet metsien biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseksi metsälain 10 §:n 1—3 momentissa tarkoitettulla tavalla;

5) tavoitteet kestävän metsätalouden rahoituksesta koskevassa lainsäädännössä tarkoitettulle toiminnalle;

6) puunkäyttö ja sen nykytilanne sekä puunkäytön kehittämistarpeet ja -tavoitteet;

7) kuvaus metsätalouteen liittyvästä yritystoiminnasta ja ehdotukset erityisesti pienyritystoiminnan edistämiseksi;

8) metsätalouden työllisyysvaikutukset ja niiden kehittämismahdollisuudet sekä ehdotukset työllisyyden edistämiseksi;

9) arvio ohjelman toteutumisen taloudellisista ja ympäristövaikutuksista sekä muista vaikutuksista.

Metsäkeskuksen on oltava ohjelmaa laatissaan yhteistyössä alueen keskeisten metsätalouden toimijoiden, maakuntien liittojen sekä ympäristönsuojeluviranomaisten ja muiden ohjelman laatimisen kannalta tarpeellisten tahojen kanssa. Metsähallituksen on osallistuttava ohjelman laatimiseen hallinnassaan olevien maiden osalta.

Ohjelmaa tarkistetaan tarvittaessa, mutta kuitenkin vähintään kerran viidessä vuodessa.

3 §

Metsäsuunnitelma

Metsälain 4 a §:ssä tarkoitettuun metsäsuunnitelmaan on sisällytettävä:

1) metsänomistajan yhteystiedot, tiedot suunnitelman laatijasta sekä laadintaperiaatteista;

2) yhteenvedotiedot puustosta, kasvusta, hakkuista ja metsänhoitotöistä sekä kehityksenuste;

3) metsiköiden sijainti kartalla, pinta-ala,

kasvupaikkatiedot, puuston ikä, puuston kehitysvaihe ja määrä, ehdotetut metsänhoitotyöt ja niiden kiireellisyys sekä hakkuissa hakkuutapa, kertymän rakenne ja hakkuun ajankohta sekä uudistushakkuissa lisäksi uudistamisen työvaiheet;

4) tiedot metsälain 10 §:ssä tarkoitetuista erityisen tärkeistä elinympäristöistä, kiinteistä muinaisjäännöksistä sekä muut maan- ja metsänkäytön rajoitteet.

Ajantasaisella metsäsuunnitelmalla tarkoitetaan suunnitelmaa, jonka tietojen keruusta ei ole kulunut Ylä-Lapissa 20 vuotta, muualla Pohjois-Suomessa 15 vuotta ja muualla Suomessa kymmentä vuotta pidempää aikaa. Ylä-Lapilla tarkoitetaan Enontekiön, Utsjoen ja Inarin muodostamaa aluetta. Ajantasaisena pidetään myös vanhempaa metsäsuunnitelmaa, jos metsäsuunnitelman tietoja on päivitetty metsässä tehtyjen toimenpiteiden jälkeen, uusia toimenpidetarpeita kirjataan suunnitelmaan ja puuston kasvut päivitetään vuosittain.

2 luku

Kasvatushakkuu

4 §

Kasvamaan jätettävä puusto

Kasvatushakkuussa on ensisijaisesti jätettävä kasvamaan hyväkasvuisia ja -laatuista pääosin ylimpien latvuserroksien puita. Kasvatushakkuun jälkeen metsikössä on oltava vähintään liitteen 3 kohdan mukainen määrä kasvatuskelpoista puustoa riittävän tasaisesti jakautuneena. Tapauksissa, joita liitteen 3 kohta ei koske, kasvatuskelpoisen puuston vähimmäismäärä määritetään kasvupaikan ja kasvatettavien puulajien ominaisuuksien mukaan.

Metsälain 4 luvussa tarkoitettulla suojametsäalueella ja Inarin, Kittilän, Muonion, Sallan, Savukosken ja Sodankylän alueilla kasvatushakkuussa kasvamaan jätettävän puuston vähimmäispohjapinta-ala on yhtä neliömetriä hehtaarilla alempi kuin liitteen 3 kohdan mukainen pohjapinta-ala Pohjois-Suomen alueella. Edellä mainituilla alueilla liitteen 3 kohdan mukainen vähimmäisrunko-

luku on havupuilla alle 12 metrin pituisissa metsiköissä 100 runkoa alempi kuin liitteen 3 kohdan mukainen runkoluku Pohjois-Suomen alueella.

Puunkorjuuta varten tehdyt puunkuljetusreitit sekä ojat ja ojalinjat luetaan metsikön pinta-alaan kasvatuskelpoisen puuston määrää mitattaessa. Ojitetulla alueella kasvatuskelpoisen puuston määrä voi kasvatushakkuun jälkeen olla liitteen 3 kohdan määrää enintään 10 prosenttia alhaisempi.

5 §

Jätettävän puuston vähimmäismäärän alittaminen

Liitteen 3 kohdan mukainen kasvatuskelpoisen puuston vähimmäismäärä voidaan kasvupaikan kallioisuuden, kaksijaksoisen tai muuten tasaikäisestä poikkeavan metsikön kasvattamisen taikka muun erityisen syyn vuoksi alittaa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu erityisen perusteltu syy on esitettävä metsänkäyttöilmoituksessa.

6 §

Vaurioituneet ja sairaat puut

Vaurioituneita tai sairaita puita ei lueta kuuluviksi 4 ja 5 §:ssä tarkoitettuun kasvatuskelpoiseen puustoon. Puu katsotaan korjuun seurauksena vaurioituneeksi, jos puuaines on rikkoontunut tai puun kuori on rikki nilakerokseen saakka yhdestä tai useammasta kohdasta yhteensä yli 12 neliösenttimetrin laajuudelta. Juurissa otetaan huomioon vain vauriot, jotka ovat enintään yhden metrin päässä rungon keskipisteestä. Alle kaksi senttimetriä paksujen juurien vaurioita ei kuitenkaan oteta huomioon.

7 §

Velvollisuus uuden puuston aikaansaamiseksi

Metsälain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettua velvollisuuden uuden puuston aikaansaamiseksi katsotaan kasvatushakkuun johdosta syntyneen, jos hakkuun seurauksena metsikön kasvatuskelpoisen puuston määrä alittaa

liitteen 3 kohdan mukaisen kasvatuskelpoisen puuston vähimmäismäärän ja uuden puuston aikaansaaminen on taloudellisesti tarkoituksenmukaisempaa kuin puuston kasvattaminen edelleen.

3 luku

Uudistushakkuu

8 §

Puuston järeys- ja ikävaatimukset

Puusto on riittävän järeää uudistushakkuuta varten, jos sen keskiläpimitta senttimetreinä on vähintään liitteen 4 kohdan mukainen. Järeysvaatimuksia ei kuitenkaan oteta huomioon, jos puuston keski-ikä on vuosina vähintään liitteen 5 kohdan mukainen.

Uudistushakkuun edellytysten arvioinnissa ei oteta huomioon niitä puita, jotka olisivat poistettavissa puuston kasvatushakkuussa.

Suojametsäalueella ja Inarin, Kittilän, Muonion, Sallan, Savukosken ja Sodankylän alueilla 1 momentissa tarkoitettua puuston keski-ikä on oltava kymmenen vuotta korkeampi kuin muualla Pohjois-Suomessa. Edellä mainituilla alueilla puuston vähimmäisjäreys on yhden senttimetrin alempi kuin liitteen 4 kohdan mukainen järeysvaatimus muualla Pohjois-Suomen alueella.

9 §

Puuston järeys- ja ikävaatimuksista poikkeaminen

Metsälain 5 a §:n 2 momentissa tarkoitettuja muita vastaavia erityisiä syitä, jotka puoltavat uudistushakkuun tekemistä ennen säädetyn järeys- tai ikävaatimuksen täyttymistä, ovat puuston huono kasvu tai vähäinen taloudellinen tuotto sopimattoman kasvupaikan tai puuston huonon laadun, vähäisyyden tai sairauden takia. Erityisen syyn katsotaan vallitsevan myös, jos kyse on erityiskäyttöön perustetusta metsiköstä, kuten joulupuu-, energiapuu- tai muusta erikoispuumetsiköstä taikka sellaisesta metsiköstä, jonka puuston uudistaminen on metsikön tuoton kannalta taloudellisesti tarkoituksenmukaisempaa kuin puuston kasvattaminen edelleen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu erityinen syy on esitettävä metsänkäyttöilmoituksessa.

10 §

Luontaisen uudistamisen edellytykset

Luontaisen uudistamisen edellytyksenä on, että uudistettavalla alueella tai sen reunalla kasvaa riittävästi siemeniä tuottamaan kykeneviä hyvälaatuisia, uudistettavalla alueella taloudellisesti kasvatuskelpoisten puulajien puita tai että uudistettavalla alueella on riittävästi uudistushakkuussa kasvatuskelpoisina säilyviä taloudellisesti kasvatuskelpoisia taimia.

Haapa- ja hybridihaapametsikkö voidaan uudistaa luontaisesti juurivesoista.

Kuusta luontaisesti uudistettaessa tulee uudistettavalla alueella olla tapahtunut selvää taimettumista jo ennen uudistushakkuuta.

Jos havupuiden luontainen uudistaminen perustuu reunametsän siementävään puustoon eikä uudistettavalla alueella valmiiksi ole riittävästi uudistushakkuussa kasvatuskelpoisena säilyvää taimiainesta, luontaisesti uudistettava alue voi ulottua enintään 50 metrin etäisyydelle reunametsästä.

11 §

Toimenpiteet uuden puuston aikaansaamiseksi

Metsälain 8 §:n 2 momentissa tarkoitettuja taimikon perustamista koskevia toimenpiteitä sekä luontaisessa uudistamisessa että metsänviljelyssä ovat taimikon perustamista haittaavien puiden ja pensaiden raivaus sekä maanpinnan käsittely. Jos turvemaan vesitalous on uudistushakkuun vuoksi siinä määrin muuttunut, että se vaarantaa metsälain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettun taimikon aikaansaamisen, toimenpiteisiin kuuluu myös vesitalouden järjestely.

Uudistettavalle alueelle jätettäviä luonnon monimuotoisuutta säilyttäviä jaloja lehtipuita ja vanhoja yksittäisiä puita, kuten kookkaita haapoja, raitoja, koivuja tai niiden muodostamia puuryhmiä, lahopuita taikka kasvatuskelpoisia puuryhmiä, ei katsota 1 momentissa tarkoitetuiksi taimikon perustamista haittaaviksi puiksi tai pensaiksi.

Jos metsää luontaisesti uudistettaessa ei ennen uudistushakkuuta ole tapahtunut selvää taimettumista, alueella on, soistuneita kankaita ja turvemaita lukuun ottamatta, tehtävä maanpinnan käsittely. Kainuun, Pohjois-Pohjanmaan ja Lapin metsäkeskusten toimialueilla on kuitenkin tehtävä maanpinnan käsittely myös soistuneilla kankailla, jos metsää luontaisesti uudistettaessa ei ennen uudistushakkuuta ole tapahtunut selvää taimettumista.

12 §

Luontainen uudistaminen

Metsää uudistettaessa luontaisesti metsälain 8 §:n 3 momentissa tarkoitettuja taimettumisedellytyksiä ylläpitäviä toimenpiteitä ovat maanpinnan käsittely, taimettumista haittaavien puiden ja pensaiden raivaus sekä ruohon-, heinän- ja vesakontorjunta.

Metsää luontaisesti uudistettaessa uudistusalalla on oltava riittävä määrä sellaisia luontaisesti syntyneitä ja niitä tarvittaessa täydentäviä viljelytaimia, joilla on edellytykset kehittyä metsälain 8 §:n 1 momentissa tarkoitetuksi taimikoksi:

1) suojametsäalueella 15 vuodessa metsälain 8 §:n 2 momentissa tarkoitettujen toimenpiteiden loppuunsaattamisesta;

2) Inarin, Kittilän, Muonion, Sallan, Savukosken ja Sodankylän alueella, suojametsäaluetta lukuun ottamatta, 12 vuodessa metsälain 8 §:n 2 momentissa tarkoitettujen toimenpiteiden loppuunsaattamisesta;

3) Kuusamon ja Taivalkosken alueella sekä Lapin metsäkeskuksen muulla kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettulla alueella seitsemässä vuodessa metsälain 8 §:n 2 momentissa tarkoitettujen toimenpiteiden loppuunsaattamisesta;

4) Kainuun metsäkeskuksen alueella ja Pohjois-Pohjanmaan metsäkeskuksen muulla kuin 3 kohdassa tarkoitettulla alueella viidessä vuodessa metsälain 8 §:n 2 momentissa tarkoitettujen toimenpiteiden loppuunsaattamisesta;

5) muualla maassa kolmessa vuodessa metsälain 8 §:n 2 momentissa tarkoitettujen toimenpiteiden loppuunsaattamisesta.

13 §

Metsänviljely

Metsää uudistettaessa viljellen perustamista koskevia toimenpiteitä ovat 11 §:n 1 momentissa tarkoitettujen toimenpiteiden lisäksi istutus ja kylvö. Viljelyssä on käytettävä riittävä määrä alkuperältään sekä myös laadultaan, kooltaan, terveydentilaltaan ja muilta ominaisuuksiltaan uudistusalan olosuhteisiin sopivaa metsänviljelyaineistoa.

14 §

Eri puulajien käyttäminen

Metsälain 8 §:n 1 momentissa tarkoitetun taloudellisesti kasvatuskelpoisen taimikon puulajien on sovelluttava kasvupaikalleen. Metsälain 8 a §:ssä tarkoitetuille puulajeille soveltuvat kasvupaikat ovat liitteen 6 kohdassa.

Metsälain 8 a §:n 1 momentissa tarkoitettuja muita Suomen luontaiseen lajistoon kuuluvia, taloudellisesti kasvatuskelpoisia puulajeja ovat vaahtera, tervaleppä, tammi, kynäjalava, vuorijalava, lehmus ja saarni. Edellä mainitut puulajit sekä siperianlehtikuusi ja hybridihaapa voivat olla taloudellisesti kasvatuskelpoisia vain, jos ne tuottavat yleisesti markkinakelpoista puuta taikka puuainesta muuhun riittävään taloudellisen tuoton antavaan erityiskäyttöön kasvupaikan olosuhteissa. Kasvatuskelpoisuutta arvioitaessa on otettava huomioon kyseisten puulajien luontaiset kasvupaikkavaatimukset ja levinneisyysalue.

15 §

Taloudellisesti kasvatuskelpoisen taimikon arviointiperusteet

Taloudellisesti kasvatuskelpoista taimikkoa arvioitaessa on otettava huomioon uudistusalan maantieteellinen sijainti, taimikon pääpuulaji sekä uudistusalan viljavuus ja pintakasvillisuus. Taimikko on metsälain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla taloudellisesti kasvatuskelpoinen eikä sen kehittymistä uhkaa välittömästi muu kasvillisuus, jos taimikon pääasiallisten puulajien taimilla on

edellytykset kehittyä laadultaan ja mitoiltaan taloudellisesti arvokkaaksi puustoksi ja uudistuslalla on tarvittava määrä taimia riittävän tasaisesti jakautuneena.

Taimikossa on oltava riittävän tasaisesti jakautuneena metsälain 8 a §:ssä tarkoitettujen, taloudellisesti kasvatuskelpoisten puulajien taimia hehtaaria kohden vähintään:

1) Lapin metsäkeskuksen toimialueella:
a) mäntyvaltaisissa taimikoissa 1100 tainta;
b) kuusivaltaisissa taimikoissa 1000 tainta;
c) lehtipuuvalltaisissa taimikoissa 1000 tainta;

2) muiden metsäkeskusten toimialueilla:
a) mäntyvaltaisissa taimikoissa 1300 tainta;

b) kuusivaltaisissa taimikoissa 1200 tainta;
c) lehtipuuvalltaisissa taimikoissa 1000 tainta.

Taimikon puulajivaltaisuus määritetään kasvatuskelpoisten taimien lukumäärän perusteella.

Edellä 2 momentissa tarkoitettuihin taimien vähimmäismääriin voidaan taloudellisesti kasvatuskelpoisten puulajien taimien lisäksi laskea mukaan 20 prosenttia täydentäviä taimia. Lapin metsäkeskuksen toimialueella vähimmäismääriin voidaan laskea mukaan täydentävinä taimina 50 prosenttia hieskoivuja.

Alle 0,5 metrin etäisyydellä toisistaan olevista taimista vain yksi taimi voidaan laskea mukaan taloudellisesti kasvatuskelpoisten taimien vähimmäismäärään. Vaurioituneita, sairaita, kitukasvuista tai kooltaan kasvatettavaan taimikkoon selvästi soveltumattomia taimia ei oteta huomioon taimien vähimmäismäärää laskettaessa.

Jos uudistettavalla alueella on kasvatettaviksi kelpaavia puuryhmiä, niiden vaatimaa kasvualaa ei lasketa mukaan uudistusalan pinta-alan kasvatuskelpoisten taimien vähimmäismäärää laskettaessa.

16 §

Uuden puuston aikaansaamista koskevan velvoitteen raukeamisen arvioimiseksi kohtuulliseksi katsottavat toimenpiteet

Harkittaessa raukeaako metsälain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettu uuden puuston aikaansaamista koskeva velvoite, on otettava

huomioon, onko tämän asetuksen 10—14 §:ssä tarkoitetut, kohtuullisiksi katsottavat toimenpiteet tehty metsänhoidollisesti oikeaan aikaan ja onko niitä tehtäessä noudatettu riittävää huolellisuutta sekä onko uudistumisen epäonnistuminen johtunut sellaisesta luonnontuhosta, johon ei ole voitu kohtuudella ennalta varautua.

4 luku

Erityisen tärkeät elinympäristöt

17 §

Erityisen tärkeiden elinympäristöjen määrittely

Metsälain 10 §:n 2 momentissa tarkoitetaan momentin:

1) 1 kohdassa mainituilla välittömällä lähiympäristöillä vyöhykkeitä, joiden puusto ja pensaskerros sekä pysyvän veden läheisyys luovat ympäristöstä poikkeavat kasvuolot ja pienilmaston;

2) 2 kohdassa mainituilla korvilla sellaisia reheviä korpia, joissa on pitkäaikaisen häiriöttömän kehityksen tuloksena syntynyttä vaateliasta ja rehevää kasvillisuutta;

3) 3 kohdassa mainituilla rehevillä lehtolaikuilla ainoastaan lehtolaikkuja, jotka erotuvat selvästi ympäristöstään vaateliaan kasvillisuutensa vuoksi;

4) 4 kohdassa mainitulla ojittamattomalla suolla ojittamatonta suota silloinkin, kun suohon on kaivettu oja, mutta ojat ovat yksittäisiä eivätkä ne ole kuivattaneet suota;

5) 5 kohdassa mainituilla elinympäristöillä kallioperään tai kivennäismaahan uurtuneita, jyrkkärinteisiä, yleensä vähintään kymmenen metriä syviä rotkoja ja kuruja, jos niille on luonteenomaista muusta ympäristöstä poikkeava kasvillisuus;

6) 6 kohdassa mainituilla elinympäristöillä yleensä vähintään kymmenen metriä korkeita kalliojyrkänkeitä ja niiden varjostamia välittömiä alusmetsiä, jos niissä rapautumistuotteiden seurauksena on muusta metsäympäristöstä poikkeavaa vaateliasta kasvillisuutta;

7) 7 kohdassa mainituilla elinympäristöillä kohdan mukaisia hietikoita, kallioita, kivi-koita, louhikoita, vähäpuustoisia soita ja ran-

taluhkia, jos niiden ominaispiirteitä ovat erityiset kosteusolot, ravinnetilanne sekä luonnontilaisen kaltaisena säilynyt puusto vanhoine ylispuineen tai kelopuineen ja lahopuineen.

18 §

Erityisen tärkeiden elinympäristöjen luonnontilaisuus

Metsälain 10 §:n 2 momentissa tarkoitettuja erityisen tärkeitä elinympäristöjä pidetään luonnontilaisina tai luonnontilaisen kaltaisina, jos niiden biologisen monimuotoisuuden kannalta olennaiset ominaispiirteet ovat säilyneet aikaisemmasta ihmisen toiminnasta huolimatta tai elinympäristön käsittelyssä on noudatettu 19 §:ää. Metsälain 10 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettua pienvesien lähiympäristöjä voidaan pitää luonnontilaisen kaltaisina myös, jos ihmisen toiminnan vaikutuksesta pienveden veden laatu on huonontunut tai virtaussuhteet ovat muuttuneet.

19 §

Erityisen tärkeiden elinympäristöjen käsittely

Metsälain 10 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitetuissa erityisen tärkeissä elinympäristöissä elinympäristöjen ominaispiirteet säilyttävällä tavalla tehtäviä hoito- ja käyttötoimenpiteitä ovat yleensä varovaiset hakkuut, yksittäisten puiden kaataminen, yksittäisten kuokkalaikujen teko, puiden istuttaminen, siementen kylväminen, puutavaran kuljetus maanpinnan ollessa jäässä tai lumen peittämänä sekä muut toimenpiteet, jotka eivät vahingoita elinympäristön ominaispiirteitä. Edellä mainittuja elinympäristöjen ominaispiirteet säilyttävällä tavalla tehtäviä hoito- ja käyttötoimenpiteitä eivät kuitenkaan ole uudistushakkuu, kasvupaikalle ominaista kasvillisuutta selvästi vahingoittava maanpinnan käsittely, ojitus, metsätien tekeminen, purojen ja norojen perkaus, kemiallisten torjunta-aineiden käyttö, sellaisten puiden viljely, jotka eivät kuulu Suomen luontaiseen lajistoon, eivätkä muut metsätalouden toimenpiteet, jotka oleellisesti muuttavat puuston varjostus- ja suojavaikutusta.

5 luku

Erinäiset säännökset

20 §

Pienikokoisen puuston hakkuu

Jos puuston keskiläpimitta ennen hakkuuta on enintään 13 senttimetriä, puuston hakkuu katsotaan metsälain 14 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettuksi pienikokoisen puuston hakkuuksi.

21 §

Soveltamisalan rajaus

Tätä asetusta ei sovelleta sellaiseen metsälain 28 §:ssä tarkoitettuun hakkuuseen, johon

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

sovelletaan yksityismetsälakia (412/1967) ja yksityismetsäasetusta (300/1991).

6 luku

Voimaantulo

22 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

Tällä asetuksella kumotaan metsäasetus (1200/1996) ja metsälain soveltamisesta annettu maa- ja metsätalousministeriön päätös (224/1997). Metsäasetuksen 12 §:n 1 momentti jää kuitenkin voimaan.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Metsäneuvos Marja Hilska-Aaltonen

1. Määritelmät

Tässä liitteessä tarkoitetaan:

- 1) *kangasmaalla* kasvupaikkaa, jossa kivennäismaa on lähempänä kuin 30 senttimetrin syvyydellä maanpinnasta;
- 2) *turvemaalla* kasvupaikkaa, jossa kivennäismaa on vähintään 30 senttimetrin syvyydellä;
- 3) *lehtomaisella kankaalla* käenkaali-mustikkatyyppejä, talvikkityyppejä, kurjenpolvi-käenkaali-mustikkatyyppejä tai kurjenpolvi-mustikkatyyppejä edustavaa kangasmaata;
- 4) *lehtomaista kangasta ravinteisuudeltaan vastaavalla turvemaalla* ruohokorpea, ruohoista sarakorpea, varsinaista lettokorpea tai ruohoturvekangasta;
- 5) *tuoreella kankaalla* kangaskorpea, mustikkatyyppejä, puolukka-mustikkatyyppejä, seinäsammal-mustikkatyyppejä tai suopursu-mustikkatyyppejä edustavaa kangasmaata;
- 6) *tuoretta kangasta ravinteisuudeltaan vastaavalla turvemaalla* mustikkakorpea, ruohoista sararämettä, varsinaista sarakorpea, ruohoista saranevaa, varsinaista lettorämettä, varsinaista lettoa tai mustikkaturvekangasta;
- 7) *kuivahkolla kankaalla* kangasrämettä, puolukkatyyppejä, variksenmarja-puolukkatyyppejä, variksenmarja-mustikkatyyppejä tai juolukka-variksenmarja-mustikkatyyppejä edustavaa kangasmaata;
- 8) *kuivahkoa kangasta ravinteisuudeltaan vastaavalla turvemaalla* puolukkakorpea, korpirmettä, pallosararämettä, pallosarakorpea, varsinaista sararämettä, tupasvillasararämettä, varsinaista saranevaa tai puolukkaturvekangasta;
- 9) *kuivalla kankaalla* kanervatyyppejä, variksenmarja-kanervatyyppejä tai mustikka-kanervajäkälätyyppejä edustavaa kangasmaata;
- 10) *kuivaa kangasta ravinteisuudeltaan vastaavalla turvemaalla* isovarpurämettä, tupasvillarämettä, lyhytkorsirämettä, lyhytkortista kalvakkanevaa tai varputurvekangasta.

2. Alueet

Pohjois-Suomi: Lapin metsäkeskuksen toimialue ja Kainuun metsäkeskuksen toimialueelta Hyrynsalmen, Puolangan ja Suomussalmen kunnat sekä Pohjois-Pohjanmaan metsäkeskuksen toimialueelta Iin, Kuusamon, Pudasjärven, Taivalkosken ja Yli-Iin kunnat
Väli-Suomi: - Pohjois-Pohjanmaan ja Kainuun metsäkeskusten toimialueen muut kuin Pohjois-Suomen alueeseen kuuluvat kunnat, - Etelä-Pohjanmaan, Pohjois-Savon ja Pohjois-Karjalan metsäkeskuksen toimialueet, - Rannikon metsäkeskuksen toimialueelta seuraavat kunnat: Kaskinen, Kokkola, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Kruunupyö, Luoto, Maalahti, Mustasaari, Närpiö, Pedersöre, Pietarsaari, Vaasa, Vöyri ja Uusikaarlepyy, - Lounais-Suomen metsäkeskuksen toimialueelta seuraavat kunnat: Honkajoki, Jämijärvi, Kankaanpää ja Karvia, - Pirkanmaan metsäkeskuksen toimialueelta seuraavat kunnat: Kihniö, Mänttä-Vilppula, Parkano, Ruovesi, Virrat ja Ylöjärvi, - Keski-Suomen metsäkeskuksen toimialueen kunnat lukuun ottamatta Kuhmoisten ja Luhangan kuntia, - Etelä-Savon metsäkeskuksen toimialueelta Kangasniemen ja Pieksämäen kunnat

Etelä Suomi:

Hämeen-Uudenmaan ja Kaakkois-Suomen metsäkeskusten toimialueet ja Rannikon, Lounais-Suomen, Pirkanmaan, Keski-Suomen ja Etelä-Savon metsäkeskuksen toimialueen muut kuin Väli-Suomeen kuuluvat kunnat

3. Metsikön kasvatuskelpoisen puuston määrä kasvatushakkuun jälkeen

Puulajivaltaisuus ja kasvupaikan laatu		Puuston valtapituus metreinä						
		Alle 12	Vähintään 12	Vähintään 14	Vähintään 16	Vähintään 18	Vähintään 20	Vähintään 22
		Runkolu- ku, kpl/ha	Pohjapinta-ala, m ² /ha					
1	Etelä- ja Väli-Suomi	800	10	12	14	15	16	16
	Pohjois-Suomi	700	9	11	13	14	14	—
2	Etelä-Suomi	800	9	11	13	15	15	15
	Väli-Suomi	700	9	11	13	14	14	14
	Pohjois-Suomi	700	8	10	12	12	12	—
3	Etelä- ja Väli-Suomi	800	9	11	12	13	13	—
	Pohjois-Suomi	700	8	10	11	11	11	—
4	Etelä- ja Väli-Suomi	700	8	9	10	10	10	—
	Pohjois-Suomi	600	7	9	9	9	—	—
5	Etelä- ja Väli-Suomi	600	—	7	9	11	12	—
	Pohjois-Suomi	500	—	7	9	10	—	—
6	Etelä- ja Väli-Suomi	700	—	7	9	10	10	—
	Pohjois-Suomi	600	—	7	9	10	—	—

Ravinteisuudeltaan taulukon 1–6 kasvupaikkoja vastaavilla turvemaidella sovelletaan samoja vähimmäisrajoja.

Taulukon riviotsikot:

- 1: kuusivaltaiset metsiköt lehtomaisella kankaalla
- 2: mänty- ja kuusivaltaiset metsiköt tuoreella kankaalla
- 3: mäntyvaltaiset metsiköt kuivahkolla kankaalla
- 4: mäntyvaltaiset metsiköt kuivalla kankaalla
- 5: rauduskoivuvaltaiset metsiköt tuoreella kankaalla tai sitä ravinteikkaammalla kankaalla
- 6: hieskoivuvaltaiset metsiköt tuoreella kankaalla tai sitä ravinteikkaammalla kankaalla

4. Uudistushakkuu ja puuston järeys

Pääasiallinen puulaji ja kasvupaikan laatu	Pohjois-Suomi cm ¹	Väli-Suomi cm ¹	Etelä-Suomi cm ¹
Mänty			
Tuore tai ravinteikkaampi kangas	22	23	25
Kuivahko kangas	21	22	24
Kuiva kangas	20	20	20
Kuusi			
Lehtomainen tai ravinteikkaampi kangas	22	23	25
Tuore kangas	21	22	23
Rauduskoivu			
Lehtomainen tai ravinteikkaampi kangas	20	23	24
Tuore kangas	20	22	23
Hieskoivu	18	20	20

¹⁾ keskiläpimitta senttimetreinä

5. Puuston keski-ikä vuosina

Pääasiallinen puulaji ja kasvupaikan laatu	Pohjois-Suomi vuotta	Väli-Suomi vuotta	Etelä-Suomi vuotta
Mänty			
Tuore tai ravinteikkaampi kangas	80	70	60
Kuivahko kangas	90	80	70
Kuiva kangas	110	90	80
Kuusi			
Lehtomainen tai ravinteikkaampi kangas	90	70	60
Tuore kangas	100	80	70
Raudus- ja hieskoivu			
Lehtomainen tai ravinteikkaampi kangas	50	50	50
Tuore kangas	50	50	50

6. Uudistushakkuu ja puulajeille soveltuvat kasvupaikat

Eri kasvupaikkojen kasvatuskelpoiset puulajit:
1) mänty lehtomaisilla kankailla ja sitä karummilla kankailla sekä ravinteisuudeltaan vastaavilla turvemaiilla;
2) kuusi tuoreilla kankailla ja sitä ravinteikkaammilla kankailla ja vastaavilla turvemaiilla;
3) rauduskoivu tuoreilla ja sitä ravinteikkaammilla kangasmailla;
4) hieskoivu turvemaiilla, kangasmaiden soistuneissa osissa ja tiiviillä savi- tai hiesuvaltaisilla mailla;
5) haapa lehtomaisilla kankailla ja sitä ravinteikkaammilla kankailla;
6) suojametsäalueella kaikki Suomen luontaiseen lajistoon kuuluvat taloudellisesti kasvatuskelpoiset puulajit, sikäli kuin niiden luontainen levinneisyysalue ulottuu suojametsäalueelle.

N:o 1235

Valtioneuvoston asetus**maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu 21 päivänä joulukuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (26/2007) 2 ja 3 §, 6 §:n 1 momentti, 9 § ja 12 §:n 1 momentti sekä

lisätään asetukseen uusi 2 a, 8 a ja 13 a § sekä siitä lailla 1787/2009 kumotun 10 §:n tilalle uusi 10 § seuraavasti:

2 §

Maataloustuotteiden tuotantotoiminta

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteessä I tarkoitettujen maataloustuotteiden tuotantotoimintana pidetään myös sienten kasvatusta. Ensimmäisen jalostusasteen toimintana pidetään sellaista toimintaa, jossa jalostettu tuote on markkinoille saatettaessa edelleen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteessä I tarkoitettu maataloustuote ja ainakin osa tuotteisiin käytettävistä raaka-aineista on tuotettu luopujan taikka sitoumuksen antaneen luovutuksensaajan tai yhtiön maatilalla.

Maatalouden harjoittamisena ei pidetä palvelun tuottamista välittömästi tai välillisesti elävän eläimen avulla.

2 a §

Ensimmäisen jalostusasteen toiminta maatilalla

Luopumistukilakia sovellettaessa 2 §:n 1 momentissa tarkoitetuksi maatalouden har-

joittamiseksi katsotaan myös alkutuotannon yhteydessä luopumisen kohteena olevalla tilalla harjoitettu ensimmäisen jalostusasteen toiminta, joka koskee:

1) maataloustuotteen puhdistusta, vastaavaa muuta kauppakunnostusta, pakastusta, kuivaamista ja pakkaamista;

2) lihan ja viljellyn kalan paloittelua, kuivaamista, savustamista, palvaamista sekä muiden eläimestä saatavien syötävien osien vastaavaa käsittelyä;

3) perunoiden, juuresten ja vihannesten paloittelua;

4) marjojen, hedelmien ja vihannesten sellaista säilömistä, jossa säilöttävä aines ei muuta luonnettaan eikä säilöntään käytetä lisätyjä aineita.;

5) viljan käsittelyä jauhoksi, maltaiksi tai tärkkelykseksi;

6) kerman, piimän, maustamattoman jogurtin ja voin valmistusta maidosta;

7) lämpöenergian tuottamiseen tarkoitettujen tuotteiden valmistamista energiantuotantoon viljellyistä muista kasveista kuin puista;

Maatalouden harjoittamisena 1 momentissa tarkoitettua toimintaa pidetään vain, jos sen tarkoituksena on ensimyynti jälleenmyy-

jille tai jatkojalostajille alkutuottajan toimesta tai tuotteen valmistamista tällaista ensimyyntiä varten. Alkutuottajan suorittamaa tuotteen myyntiä loppukäyttäjälle ei pidetä maatalouden harjoittamisena, jos se tapahtuu erillisissä, kyseiseen tarkoitukseen varatuissa tiloissa.

3 §

Maatilaa koskevat edellytykset

Luopumistuen saamisen estävänä luopumistukilain 11 §:n 2 momentissa tarkoitettuna luovutuksena ei pidetä:

1) luovutusta, jonka luopuja osoittaa johtuneen pakottavista taloudellisista vaikeuksista ja jota ilman luopujan mahdollisuus jatkaa maatalouden harjoittamista olisi selvästi vaarantunut;

2) luovutusta luopumistukilain 15 §:ssä tarkoitettulle luovutuksensaajalle tai 18—21 §:ssä tarkoitettulle yhtiölle, jos luopuminen toteutetaan luovuttamalla loput maatalon peltomaasta samalle luovutuksensaajalle tai yhtiölle;

3) luovutusta, joka on parantanut alueen muiden maatalousyrittäjien mahdollisuuksia harjoittaa maataloutta ja jonka perusteella luopumistuen saaminen luovutuksen tapahtuessa olisi ollut mahdollista luovutuksensaajan maatalon ja luovutetun alueen välisen etäisyyden osalta;

4) luovutusta kunnalle tai valtiolle muuhun tarkoitukseen kuin tonttimaaksi silloin, kun kunnalla tai valtiolla olisi etuosto-oikeuslain (608/1977), luonnonsuojelulain (1096/1996), maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) tai maantielain (503/2005) nojalla ollut oikeus lunastaa luovutettu alue;

5) luovutusta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle tai maanmittauslaitokselle uusjaon tultua kiinteistönmuodostamislain (554/1995) 68 §:ssä tarkoitetuilla tavoin viereille;

6) sellaisia vähäisiä luovutuksia muihin tarkoituksiin, jotka käsittävät enintään kymmenen prosenttia luopujan maatalon peltomaasta ennen luovutusta tai, jos tämä on vähemmän kuin kaksi hehtaaria, enintään kaksi hehtaaria peltomaata.

6 §

Yritystoiminnan tulo

Maatalon yritystoiminnan tulolla tarkoitetaan maataloustuloa, luovutuksensaajan harjoittamasta maatalon liitännäistoiminnasta saatavaa yrittäjätuloa sekä metsätaloustuloa, jonka perusteena käytetään metsän kestävä hakuu määrää vastaavaa tuloa. Maataloustulo lasketaan vähentämällä maataloudesta saatavista tuotoista maatalouteen kohdistuvat muuttuvat ja kiinteät kulut, poistot sekä velkojen korot. Maatalon liitännäistoiminnasta saatava yrittäjätulo lasketaan maataloustuloa vastaavalla tavalla. Maatalouteen kohdistuvien poistojen määräksi katsotaan kuitenkin aina vähintään 3 400 euroa vuodessa riippumatta luovutuksensaajien lukumäärästä, jos maatalo luovutetaan yhdessä viljeltäväksi.

8 a §

Lisäalueen etäisyys

Luovutettavan lisäalueen etäisyys luovutuksensaajan talouskeskuksesta ei saa ylittää 20 kilometriä. Luovutettavan lisäalueen etäisyys voi kuitenkin olla enintään 30 kilometriä, jos:

1) lisäalue rajoittuu luovutuksensaajan maatalon peltoalueeseen; tai

2) luovutuksensaajan maatalon pelloista olennainen osa on enintään kolmen kilometrin etäisyydellä lisäalueesta.

Vuokrattavan lisäalueen etäisyys vuokraajan talouskeskuksesta ei saa ylittää viittä kilometriä.

Etäisyys talouskeskuksesta tai peltoalueelta luovutettavalle tai vuokrattavalle lisäalueelle lasketaan maatalouskoneella kulukelpoista tietä pitkin.

9 §

Yritystoiminnan tulo maataloa jaettaessa tai luovutettaessa maatalo erikseen viljeltäväksi

Jaettaessa maatalo, jolta saatava yritystoiminnan tulo ylittää 50 000 euroa, jaettavan maatalon yritystoiminnan tuloa laskettaessa katsotaan maatalouteen kohdistuvien poisto-

jen määräksi aina vähintään 10 000 euroa vuodessa ja sellaisten muodostuvien maatilojen vastaavaa tuloa laskettaessa 5 000 euroa vuodessa 25 000 euron yritystoiminnan tuloa kohden, joilla toteutetaan tai on tarkoitus toteuttaa luopuminen luopumistuen avulla.

Toteutettaessa maatilalla sukupolvenvaihdos siten, että maatila luovutetaan yhtä useammalle luovutuksensaajalle erikseen viljeltäväksi, luopumistukilain 24 §:n 1 momentin 2 kohdan tarkoitettu yritystulon vähimmäismäärä kunkin erikseen luovutettavan maatilalla osalta lasketaan muutoin siten kuin 6 §:ssä säädetään, mutta maatalouteen kohdistuvien poistojen määräksi katsotaan aina vähintään 5 000 euroa vuodessa.

10 §

Peltoalueen pidätys

Luopumisen kohteena olevasta maatilasta voidaan pidättää kahta hehtaaria suurempi peltoalue, jos alue on alle kolme hehtaaria ja

1) luopumisen kohteena olevaan kiinteistörekisteriyksikköön kuuluu erillinen palsta, jonka luovuttaminen luovutuksensaajalle sen sijainnin, muodon tai viljelyominaisuuksien vuoksi ei ole tarkoituksenmukaista;

2) pidätettävällä alueella on luontaiset rajat;

3) pidätettävä alue on osa perinnemaisemaa eikä luovutuksensaajan hallinnassa lisääisi olennaisesti luovutuksensaajan maatalan elinkelpoisuutta;

4) pidätettävä alue ei sovellu luovutuksensaajan harjoittamaan tuotantoon alueen sijainnin, muodon tai viljelyominaisuuksien vuoksi; tai

5) pidätettävän alueen käyttötarkoitukseksi on vahvistetussa yleiskaavassa osoitettu muu kuin maatalous.

12 §

Ennakoiden vahvistaminen ja suorittaminen

Maa- ja metsätalousministeriö vahvistaa vuosina 2007—2014 tapahtuneista luopumisista eläkelaitokselle aiheutuvien kustannusten ennakon seuraavaa kalenterivuotta varten viimeistään kunkin vuoden marraskuun 25

päivänä eläkelaitoksen esittämien toteutuneiden kustannusten ja seuraavaa vuotta koskevan menoarvion perusteella. Ennakon vahvistamista seuraavana vuonna viimeistään kesäkuun 25 päivänä ministeriö vahvistaa luopumistukilain 67 §:n 1 momentissa tarkoitettujen luopumistuesta aiheutuneiden kustannusten lopullisen määrän edelliseltä kalenterivuodelta ja samalla tarkistaa jälkimmäistä vuosipuoliskoa koskevien ennakkoeurien määrät. Lisäksi ministeriö tarkistaa joulukuulta suoritettavan ennakkoeurien määrän viimeistään kunkin vuoden marraskuun 25 päivänä.

13 a §

Korvattavat hoitokulut

Maatalousyrittäjien eläkelaitokselle korvataan seuraavat luopumistukijärjestelmän toimeenpanosta aiheutuvat kohtuulliset kustannukset:

1) henkilöstökustannukset siltä osin kuin kysymys on luopumistukien hakemiseen, myöntämiseen, maksamiseen, seurantaan ja takaisinperintään tai pääoma-arvon maksamiseen liittyvistä tehtävistä;

2) luopumistukijärjestelmän hoitamisessa tarpeellisten tietojärjestelmien luomisesta, ylläpitämisestä ja käyttämisestä aiheutuvat henkilöstö- ja hankintakustannukset;

3) kiinteistön hallintaan ja käyttöön liittyvät kustannukset siltä osin, kuin kiinteistöä käytetään 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden työtiloina tai tilan käyttö muuten liittyy olennaisesti luopumistukijärjestelmän toimeenpanoon; ja

4) materiaali-, matka-, koulutus- ja vastaavat kustannukset, jotka välittömästi tai muutoin olennaisesti johtuvat luopumistukijärjestelmän toimeenpanosta.

Korvattavien hoitokulujen määrä voi vuosittain vaihdella, mutta hoitokulujen kohtuullisuus on tarvittaessa osoitettava kululajeittain, jos kulut vuosittain vaihtelevat merkittävästi.

Hoitokulujen kohtuullisuutta arvioitaessa voidaan kustannuksia verrata maatalousyrittäjien eläkelaitoksen muista vastaavanlaisista tehtävistä aiheutuviin kuluihin sekä tarvittaessa muiden vakuutuslaitosten kuluihin tehtä-

vistä, jotka voidaan rinnastaa luopumistuki-järjestelmän toimeenpanosta aiheutuviin tehtäviin.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

Tämän asetuksen voimaan tullessa vireillä oleviin hakemuksiin sovelletaan tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jos luopuminen on toteutettu viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010.

Jos ehdollinen päätös on annettu viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 ja luopumi-

nen tapahtuu viimeistään 28 päivänä helmikuuta 2011, luopumiseen sovelletaan maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (26/2007) 3, 6, 9 ja 10 §:ää sellaisina kuin ne olivat tämän asetuksen voimaan tullessa sen estämättä, että ehdollisen päätöksen mukaan luopumisen olisi tullut tapahtua viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010.

Asetuksen 12 §:n 1 momentissa tarkoitetun ennakon määrä vuodelle 2011 vahvistetaan viimeistään 15 päivänä tammikuuta 2011.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Lainsäädäntöneuvos Katriina Pessa

N:o 1236

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**kameraalisen jaotuksen ja kuntajaon muuttamisesta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 2 §:n 2 momentin muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 16 päivänä joulukuuta 2010

Maa- ja metsätalousministerin päätöksen mukaisesti
muutetaan kameraalisen jaotuksen ja kuntajaon muuttamisesta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (998/2010) 2 §:n 2 momentti seuraavasti:

2 §

Päätöksen tiedoksi

Sen jälkeen kun 1 momentissa tarkoitettu päätös tai kiinteistöoimituksessa kuntajakolain 46 §:n nojalla tehty päätös on tullut lainvoimaiseksi, kiinteistörekisterin pitäjän on lähetettävä jäljennös päätöksestä valtiovarainministeriölle, maistraatille, verohallinnol-

le ja asianomaisille kunnille. Jos maa- ja metsätalouden muutos on muutoksenhaun johdosta muuttanut päätöstä, kiinteistörekisterin pitäjän tulee lähettää jäljennös myös maa- ja metsätalouden päätöksestä edellä mainituille viranomaisille sekä tiedottaa maa- ja metsätalouden päätöksestä 1 momentissa sanotuille omistajille niiltä osin kuin maa- ja metsätalouden päätös ei ole siitä huolehtinut.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

Helsingissä 16 päivänä joulukuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Vanhempi hallitussihteeri Elma Solonen

N:o 1237

**Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus
eräiden porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain mukaisten asuntolainojen
viitekorosta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa, että poro- ja luontaiselinkeinojen rahoituslain muuttamisesta annetun lain (242/2002) 58 §:n 2 momentissa tarkoitettujen asuntolainojen korkona käytettävä viitekoroko on 1 päivästä tammikuuta 2011 lukien 1,49 prosenttia.

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Ylitarkastaja Hannu Porkola

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 1234—1237, 2 arkkia